

FITS 2010

Anul XVII, nr. 2, 29 mai

Cititorii noștri sunt la fel de inteligenți ca noi

APILAUAZIE

Și cînd te gîndești că, dacă făceam figura asta la *Dansez pentru tine* câștigam 60.000 de euro pentru o familie nevoiașă din România... Sau erau 0,006 euro pentru zece milioane de familii?

Rămîn la părerea c-ar fi fost total neinteresant să performăm la București. Din cîte-am înțeles, cine câștiga *Dansez pentru tine* trebuia să țină apoi la K-1 România, cu un anume Errol Zimmerman, despre care am auzit că termină în zece secunde.

Instantaneu memorabil din spectacolul *Waterfall*, în regia lui Chris Nash, din care rezultă că e adevărat ce se spune despre balerini de culoare. Pot ține o femeie cu picioarele atît de sus, în aer, într-un perfect echilibru emoțional, fără să uite pașii sau balansul.

"Why?"

"because art does not provide answers, but the purpose of education through art is to learn the ability to continuously ask question"

One child goes for the first time in the capital. Amazed by what he sees around him, he asks his father:
B: "Daddy, daddy what is this huge building?"
Father: "Hmm, I have no idea..."
B: "Daddy, daddy, what about this huge place where people gather? How is it called?"
Father: "How am I supposed to know?"
B: "Daddy, daddy, where do all people that descend towards the earth go?"
Father: "I don't know, dear, I have no idea."
Mother: "Child, stop asking questions!"
Father: "Let him ask, woman, that's how he learns!"

Therefore let us try to avoid spoiling the charm of the questions proposed by FITS Program this year 2010. Questions are primordial in every development and human enterprise. They characterize our reason and our intellectual capacities. And often the answer is contained in the question.

This year's program brings with certainty, questions from all areas of Performing Arts (dance, music, art and street types of performance), but also from all over the world (Germany, France, Portugal, China, Britain, Belgium etc.).

Worthy of appreciation is the effort made by the organizers to train the inquisitive spirit of the participants to the festival, through daily talk back seminars, book releases. Every night the festival's Club will host the participants and the guests, offering them an environment of bacchanal questioning.

We also welcome the initiative to present at the festival performances of the Romanian Theatre achieved at the Green hours theatre in Bucharest. The performances will take place in Zebrano Club every day starting on Monday until May 31. Thus the festival wins a place in the café type theatre.

But the most important questions are raised by authors such as Peter Brook (Why, Why), Eugenio Barba (during two performances and a special conference), but also by Pippo Delbono (the show entitled Recits de Juin). All of them are international-caliber artists, present with their performances at the most prestigious theaters and festivals in the world.

Personally, I recommend Pippo Delbono's show which besides professionalism brings in theater the capability of being honest on stage. An ability that is increasingly rare in theatre. Only the presence at the show will illuminate you about the kind of sincerity that we speaking about. And just like each year, the Humanitas bookshop hosts the reading performances in the interval may, 30th - June 5th. These performances are free of charge, and address an audience interested in contemporary Romanian and international drama. The representation of each text is adapted to the space and followed by a debate moderated by Ioan T. Morar. An anthology of the texts will be put for sale during the Festival.

Besides, you can read the review of each show every next day in Aplause (Aplauze). Why is it worth coming to Humanitas? To discover the reading performance - a method of making theatre which does not only mean the reading of a text, but can be an artistic option in itself.

Alexandra Pâzgu
translated by Oana Mila

Nicolae Balotă, din nou, la Sibiu

Vineri, 28 mai 2010, la ora 11:00, a avut loc Simpozionul *Actualitatea Cercului Literar de la Sibiu*, ediția a VIII-a în Aula Universității „Lucian Blaga” din Sibiu. Spre surprinderea tuturor, publicul predominant a fost unul în vârstă, deși, mai târziu, și-au făcut apariția și câțiva elevi și studenți. Organizatorii evenimentului sunt Revista Euphorion, Uniunea Scriitorilor din România, filiala Sibiu și Facultatea de Litere și Arte din cadrul Universității „Lucian Blaga” din Sibiu. Domnul Nicolae Balotă, în vârstă de 85 de ani, a precizat la începutul discursului său, faptul că nu va fi vorba de o conferință, ci mai degrabă de o mărturisire legată de dânsul și de Cercul literar de la Sibiu. Acesta, a povestit cu o voce foarte caldă, amintiri din tinerețea sa, începând de la adolescență și continuând spre prezent, „profitând” de fiecare ocazie pentru a se întoarce, chiar dacă pentru puțin timp, cu vorba, în trecut. Printre personalitățile literaturii române amintite se enumeră oameni pe care i-a cunoscut de-a lungul vieții și i-au fost colegi, cum ar fi: Radu Stanca, Ștefan Augustin Doinaș, Ion Neagoșescu și mulți alții. Intreaga mărturisire

a fost spusă pe un ton blajin, iar pe măsură ce timpul trecea, atmosfera devenea din ce în ce mai familială și mai emoționantă.

La sfârșitul evenimentului, publicul a fost invitat să pună întrebări, care au fost pe măsura discursului domnului Nicolae Balotă, iar răspunsurile dânsului au fost la înălțimea așteptată. Totul s-a încheiat cu un mic cadou pentru mult așteptatul invitat, și anume o amintire a scriitorului, găsită în arhivele liceului „Gheorghe Lazăr” din Sibiu, din anul 1943, an în care acesta a terminat liceul și a fost șef de promoție. Întâlnirea cu Domnul Balotă s-a continuat la Biblioteca Astra în corpul B, începând cu ora 17, însă înainte de aceasta, invitatul a transmis în încheierea discursului său un mesaj, care reprezintă o propunere pentru tinerii sibieni și în special pentru elevii, studenții și actorii sibieni. Aceștia sunt îndemnați să organizeze lecturi ale poezilor din Cercul literar, lecturi care pot consta în poezii sau chiar proză legată de orașul Sibiu.

Cristina Reștea

The theme of the International Theatre Festival in Sibiu, 2010—Questions—besides helping to organize a programme, reminds of the most important instrument that both humans and God have to oppose death and ignorance. The water of unaging youth and deathless life is represented, today and forever, by the questions we ask ourselves. They are the ones who feed our conscience, and keep the fat monsters of self contentment away from our home. If you do not ask questions, if your soul stagnates indifferently, you can not return to yourself enriched by knowledge, as Hegel said. As, when we talk about theatre, just like life, we talk about a journey that begins with the questions which have started to stream. In the end, what else is a performance if not a sum of questions which the director and all the other people accompanying him confront with at a certain point?

This year, the Theatre Festival brings to Sibiu the shows and books of two direc-

tors/pioneers, Peter Brook and Eugenio Barba, whose theatre is defined, both in textbooks and in the memory of this art, as a "theatre of search". Just like man asks, in moments of crisis, "who am I?", "what do I want to do?" so that their life can resume, the theatre revives through the agency of these people, of every artist trying to remove the curtains and ask "where am I now and where do I want to go to?". The ones attending attend the shows will come into contact with these artists and with a world which is still alive and does not surrender to extinction.

Ioana Mălău

translated by Camelia Oană

Impresii de pe stradă

David Nicoleta – Brașov

R: Ce știți despre Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu?

David Nicoleta: Știu că este un festival faimos la care participă numeroase țări.

R: Ați participat vreodată la FITS?

David Nicoleta: Chiar dacă sunt în Sibiu la facultate de trei ani am ajuns spectator la o singură reprezentație. Anul acesta, fiind mai liberă, sper să ajung să văd piesele care se anunță mai importante.

R: Ce piesă de teatru ați văzut?

David Nicoleta: Faust. Mi-a plăcut foarte mult spectacolul, dar în special rolul jucat de Ofelia Popii.

Veronica Balea – Sighișoara

R: Ați participat la vreo ediție de FITS?

Veronica Balea: Am fost la reprezentațiile de stradă de anul trecut și de acum doi ani, însă acum doi ani a fost mult mai spectaculos.

R: Ați fi dispusă să veniți din Sighișoara special pentru festival?

Veronica Balea: Da, aș veni, iar dacă o sa am copii, o să-i aduc să vadă un spectacol unic în România.

Patricia Corcoveanu-Sibiu (se uita pe programul festivalului)

R: De ce vă place FITS?

Patricia Corcoveanu: Îmi place festivalul pentru că îmi place teatrul.

R: La câte ediții ați fost spectatoare?

Patricia Corcoveanu: Am fost anul trecut, voi merge și anul acesta și cu siguranță voi merge la cat mai multe ediții. Este un eveniment care atrage turiști, și asta îmi place, pentru că este ca un stup la care vin albinele.

R: Aveți un actor care vă place?

Patricia Corcoveanu: Soțul meu e actorul meu preferat dar nu particip la festival.

R: De ce?

Patricia Corcoveanu: Pentru că joacă la Teatrul Gong. Este păcat că nu joacă și ei în festival.

R: Ce moment din festival v-a plăcut mai mult?

Patricia Corcoveanu: Parada de deschidere și de închidere.

R: Anul trecut ce piesă v-a plăcut mai mult?

Patricia Corcoveanu: Nu mai imi amintesc, pentru că sunt gravidă.

A intervievat: Adriana Glodariu, voluntar

ÎN CĂUTAREA NECUNOSCUTELOR

Într-o viață domina-tă din ce în ce mai mult de schimbări, cu o economie aflată în criză și o societate debuso-lată, care își caută propriile identități în procesul de globalizare, cultura încă se încapă-țânează să suscite interesul oamenilor și să atragă comunitățile la evenimente destinate sufletului.

Starea de neliniște și căutare necontentă a unor răspunsuri la tot soiul de întrebări, de la situațiile de zi cu zi, care necesită găsirea unor soluții imediate și concrete, până la situațiile care pun sub semnul întrebării însăși menirea noastră în această lume, domină gândirea și activitatea umană. Efectele acestei căutări sunt, de cele mai multe ori, benefice, ducând la noi descoperiri, în domeniul științific, la noi invenții, în domeniul tehnic

FITS - Întrebări. Încă nu am găsit răspunsurile cuvenite la eternele întrebări „cine sunt?”, „ce sunt?” și „de ce sunt aici?”, dar avem privilegiul de a degusta FITS, un miracol care împlinește 17 ediții. Și totuși – când s-a declanșat nebunia FITS ca aventură spirituală? Nu putem îndrăzni, încă, să găsim răspunsuri unor probleme existențiale, dar putem considera Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu și ca un pe instrument în explorarea de sine. Festivalul a reușit nu numai să pună Sibiu pe harta lumii și să devină un motor al culturii sibiene, dar ne provoacă sinele prin întrebări. Cum se poate cânta *Odă progresului din Închisoarea de oase*? Ne vor lămurii cei de la Odin Teatret. Nici Schauspielhaus din Zuerich și nici Teatro Garibaldi di Palermo (Bart Production) nu ne aduc răspunsuri, ci doar „Întrebări”. De ce avem șansa unui festival de o asemenea amploare și tumult? 28 mai-6 iunie va fi perioada în care vom găsi, probabil, răspunsuri unor întrebări, însă și mai multe întrebări ni se vor trezi în conștient și subconștient. De ce se bucură consumatorul de teatru că luna mai are 31 și nu 30 de zile? Numai prezența la Sibiu poate aduce răspuns acestei întrebări. Pentru că în perioada mai sus menționată contează nu numai fiecare zi, ci și fiecare ceas și chiar fiecare secundă. Sibiu nu va mai fi doar burgul respectabil în perioada festivalului, ci va deveni chiar teatru, pentru că Sibiu va respira, consuma și emana teatru; pentru că festivalul de teatru a reușit nu numai să propulseze Sibiu, ci, mai mult decât atât, a creat simbioza teatru-Sibiu. Pentru că nu ne mai putem imagina Sibiu fără teatru și teatrul fără Sibiu. Să ne bucurăm! A început, din nou, FITS!

Tema Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu, ediția 2010 – ÎNTREBĂRI/ QUESTIONS – dincolo de a ajuta la organizarea unui program, amintește, poate, de cel mai important instrument pe care omul și creatorul îl au pentru a se împotrivi morții și ignoranței. Apa tinereții fără bătrânețe și a vieții fără de moarte înseamnă, azi și dintotdeauna, întrebările pe care ni le punem. Ele țin trează conștiința, ele țin monștrii grași ai mulțumirii de sine departe de casa noastră. Dacă nu-ți pui întrebări, dacă sufletul tău stagnează într-un echilibru indiferent, atunci nu te poți întoarce la tine îmbogățit în cunoaștere, cum

și la noi înțelegeri, în domeniul artistic. Progresul căruia marii regizori îi aduc ode, se datorează tocmai întrebărilor pe care ni le punem, căutărilor și neliniștilor cărora le dăm curs.

Această stare este dovada că ducem o existență vie, că suntem preocupați de modul în care ne desfășurăm existența și de modul în care alegem să ne bucurăm de ceea ce primim.

Reversul medaliei ar fi viața lipsită de griji și de neliniști pe care cu toții o dorim și o invocăm adesea în momentele în care întrebările, în aparență, fără răspunsuri, ne copleșesc; însă ce ar fi o existență fără întrebări? Ce am fi noi, astăzi, dacă nu am am avea întrebări, dacă lumea ar rămâne mereu aceeași, într-o stare de indiferență dureroasă? Am putea să mai fim?

Cu întrebări despre viață, pentru actualul prezent, să pășim alături de spectacolul artelor și să ne lăsăm purtați într-o lume de posibile răspunsuri.

Gabriela Popa

Georghie Igna

spunea Hegel. Căci atunci când vorbim despre teatru, ca și despre viață, vorbim despre o călătorie care începe odată ce întrebările au început să curgă. În definitiv, ce este un spectacol dacă nu o sumă de întrebări cu care regizorul și toți cei care îl însoțesc se confruntă la un moment dat?

Festivalul de Teatru aduce în acest an, la Sibiu, spectacolele și cărțile a doi regizori/deschizători de drumuri, Peter Brook și Eugenio Barba, al căror teatru este definit în manuale și în memoria vie a acestei arte ca un „teatru al căutării”. La fel cum omul, în momente de criză, se întreabă „cine sunt?”, „ce vreau să fac?”, astfel încât viața lui s-o poată lua din loc, teatrul se naște din nou și din nou prin intermediul acestor oameni, prin fiecare artist care caută să dea cortina la o parte și să se întrebe „unde sunt acum și spre ce vreau să mă îndrept?”. Cei care vor veni la spectacole vor intra în contact cu acești artiști și cu o lume încă vie, care nu se predă dispariției.

Ioana Mălău

FITS XVII – ÎNTREBĂRI

„Întrebări” este incursiunea lui Peter Brook în interogațiile asupra teatrului. Spectacolul începe cu afirmația conform căreia în cea de a șaptea zi a creației, pe când Dumnezeu se odihnea și lumea devenea plictisitoare, El a spus „Să fie teatru.” Și, întrucât toți doreau să aibă cele mai importante roluri în teatru, s-au înfățișat în fața lui Dumnezeu, care le-a scris pe un bilețel un răspuns ce conținea doar două cuvinte, a înțuiat răspunsul într-o cutie și a aruncat-o pe pământ. Multe secole mai târziu, această cutie a fost găsită într-un pod de un tânăr regizor pe nume Peter Brook, care a citit cu nerăbdare bilețelul pe care erau scrise doar două cuvinte ce explicau rațiunea de a fi a teatrului: „De ce?”

lată, fapt deloc întâmplător, invitația făcută lui Peter Brook în cadrul celei de-a XVII-a ediții a Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu.

Debutază cu Dr. Faustus de Marlowe, semnează numeroase spectacole cu texte de Dostoievski, Sartre, cunoscut de asemenea și pentru montările sale shakespeariene *Măsură pentru măsură*, *Regele Lear*, *Visul unei nopți de vară*, Peter Brook ne pune în fața următoarei întrebări, atât de exacte, de altfel:

„În definitiv de ce costume, de ce muzică, la ce bun toate astea?”

De ce acest demers epuizabil, repetat, parcă, la nesfârșit? Nevoia de recunoaștere și analiză? Nevoia de confruntare, nevoia unei lupte pentru care remiza nu constituie nicicând o variantă posibilă?

„Ce este teatrul?” sau, într-o variantă mai inspirată, „Ce ne oferă teatrul?”, sunt două din întrebările la care zeci și zeci de răspunsuri nu conțin să mai apară. Poate, și mai important, acest „de ce” scurt, dovedă de justețe, curaj, dar și o deosebită sinceritate, („Cel mai greu lucru pentru un actor este să fie sincer”) acest „de ce” care permite ori un răspuns la fel de curajos, ori o tăcere absolută.

Trupe din Elveția, Italia, Austria, Germania, Olanda, Statele Unite și chiar Georgia, Japonia sau China, țin să completeze o paletă care, deși este din ce în ce mai vastă, nu reușește să răspundă unei cereri atât de mari, venite atât din afara granițelor țării, cât și, bineînțeles, din partea consumatorilor sibiieni.

Parcursul ascendent încă de la prima ediție, din anul 1994, nu s-a lăsat neobservat, ca dovadă că sălile de spectacol, dar și locurile ce găzduiesc spectacolele de stradă, devin în cele zece zile de festival, cu totul neîncăpătoare.

Cristian Oprîș

Aurul poate da strălucire teatrului, la fel și economiei.

Proiectul Roșia Montană.
Un proiect pentru România.

G O L D
CORPORATION
Roșia Montană

**Sușținem Festivalul Internațional de Teatru
Sibiu 2010**

SPECTACOL-EVENIMENT

HESSISCHES LANDESTHEATER MARBURG (DEU)

ODIN TEATRET (DEN)

ÎNCHISOAREA DE OASE

Hala Simerom,
ora 22.00

Regia / Directed by: Eugenio Barba
Cu / With: Kai Bredholt, Roberta Carreri,
Jan Ferslev, Tage Larsen, Iben Nagel Ras-
mussen, Julia Varley, Torgeir Wethal, Frans
Winther

Variațiune după „În fața legii” de Franz
Kafka.

Parabola lui Kafka „În fața legii” vorbește
despre un bărbat de la țară care, din
supunere și smerenie, nu îndrăznește să
intre pe Ușa Legii. Pa această temă, spec-
tacolul dă naștere unor tendințe metafizice
și nihiliste, scenariu subterane și versiuni
apocrife întunecate ale Cărilor Sfinte. Dis-
perarea se preschimbă în speranță, iar ex-
tremismul spiritual ia aspectul
scepticismului caustic. Spațiul public al
teatrului devine un spațiu paradoxal al sin-
guratității colective.

Titlul se referă la versetul din Evanghelia
după Matei: „Neam viclean și desfrânat
cere semn, dar semn nu i se va da, decât
semnul lui Iona proorocul.”

ODIN TEATRET'S ARCHIVE
PERFORMANCE: INSIDE THE SKELETON OF THE WHALE
DIRECTOR: EUGENIO BARBA
© PHOTO: TONY D'URSO

Ambasciata d'Italia a Bucuresti

FARMEXIM
20 DE ANI
DE PERFORMANȚĂ

LEONCE ȘI LENA

Sala Studio, Teatrul Național „Radu Stanca”,
ora 22.00

de / by Georg Büchner
Regia / Directed by Karl Georg Kayser
Scenografia / Scenography: Karl Georg Kayser
Muzica / Music: Christian Keul

Cu / With: Stefan Gille, Michael Köckritz, Franziska Endres,
Sascha Oliver Bauer, Franziska Knetsch, Regina Leitner, Peter
Meyer, Daniel Sempf, Florian Federl

O comedie de Georg Büchner

Leonce, prințul Regatului Popo, nu prea știe ce să facă cu tim-
pul său, este plictisit de viață și nu vede niciun scop în activi-
tățile cotidiene. Tatăl său vrea să-l oblige să se căsătorească
și să preia afacerea regatului, însă prințul nu se simte potrivit
pentru rolul de rege. Astfel, el se împotrivesc și fuge cu noul
său prieten Valerio în Italia. Lena, prietesa de Pipi și logodnică
a prințului, refuză și ea mariajul aranjat pentru că nu dorește să
se căsătorească cu un necunoscut. De aceea, ea încearcă să
fugă împreună cu guvernanta ei și ajunge tocmai în brațele
prințului. Fără a cunoaște unul identitatea celuilalt, cei doi se
îndrăgostesc. Piesa culminează într-o scenă finală amuzantă,
în care Leonce și Lena își dezvăluie identitatea...

TEATRUL NAȚIONAL „RADU STANCA” SIBIU (ROU)

UN TRAMVAI NUMIT POPESCU

Tramvai Sibiu-Rășinari-Sibiu, ora 14

Scenariu pentru un spectacol de teatru
comunitar de Gavriil Pinte, după opera
antumă și postumă a lui Cristian Popescu

Regia: Gavriil Pinte
Scenografia: Roxana Ionescu
Cu: Florin Coșuleț, Veronica Popescu,
Lerida Bucholtzer, Dana Talos, Cătălin
Neghină, Bogdan Sărătean, Ema
Vețean, Maria Anușcă, Vlad Robaș.

TEATRUL ACT (ROU) ARTE Y PUREZA FLAMENCO COMPANY (ESP)

ACASĂ LA TATA

Teatrul Gong, ora 17.00

de Mimi Brănescu
Regia: Alexandru Dabija
Cu: Marcel Iureș, Gavril
Pătru, Constantin Drăgă-
nescu, Gabriela Popescu,
Șerban Pavlu, Ada Simion-
ică, Mihaela Sirbu

„Foarte bună piesa.
Aceeși scriitură solidă,
grea, același dialog im-
pecabil. Deja o marcă”.
Alexandru Dabija.

ARTĂ PURĂ / ARTE Y PUREZA

Sala Thalia, ora 19.00

Spectacolul „Artă pură” reprezintă o incursiune în
cele mai pure forme ale muzicii și dansului fla-
menco. Evenimentul aduce în fața publicului vocile
puternice ale Țiganilor din orașele legendare ale An-
daluziei. Așteptați-vă la dansuri amețitoare, un stil
unic, precum și o demonstrație artistică de „baile
casero”, una dintre cele mai vechi forme de muzică
și dans din această zonă. Notele melancolice ale
chitaristilor companiei creează coloana sonoră pen-
tru o seară de neuitat. „Artă pură” este o demon-
strație de virtuozitate și personalitate rar văzută în
afara barurilor și a petrecerilor private din An-
daluzia. Fiecare artist este o adevărată autoritate
în domeniul său. Este o șansă rară de a vedea
atâta experiență, energie și talent pur pe aceeași
scenă.

PINK MONKEY CREATIVE GROUP (GBR)

VIAȚA INSECTELOR

Cetatea Cislădoara, ora 21.30

de: Olesya Borisova & Simon Storey
Regia: Olesya Borisova
Scenografia: Olesya Borisova

„Viața insectelor” este o producție a companiei londoneze „Pink Monkey”.
Spectacolul este o colaborare între tineri artiști, în regia Olesyei Borisova.
Stilul lor unic este o fuziune între teatru fizic, circ, muzică live și elemente
video suprarealiste. Veți fi transportați într-o lume imaginară a insectelor
care dezvăluie asemănări impresioante între ele și noi. Artiștii fac aici o
paralelă: viața neobișnuită a insectelor este, în mod ciudat, o proiecție a
vieții oamenilor. În acest spectacol, actorii vă vor ului cu abilitățile și sen-
sibilitatea lor.

TRANSE EXPRESS (FRA)

PIETONUL AERULUI

Piața Mare, ora 22.00

Regia / Directed by: Gilles Rhode

ambient.
casa casei tale

**FESTIVALUL
INTERNATIONAL
DE TEATRU
DE LA SIBIU**

EDITIA XVI-A

ambient @
casa casei tale

PARTENERI

BT BANCA TRANSILVANIA®

lenovo.
NEW WORLD. NEW THINKING.™

AIRFRANCE / KLM
PARTENAIRES OFFICIELS OFFICIAL PARTNERS

SPONSORI

CEC Bank

MOBEXPERT®
expertul tău în mobilier

POLISANO | **J·U·S·T®
DESIGN**

UNIFLORA®

**CU SPRIJINUL
SPECIAL**

POȘTA ROMÂNĂ

Ești gata să fii răsfățat?

Ați dăruit tuturor câte ceva tot timpul.
Acum este timpul să primiți și dumneavoastră ceva înapoi.
Respect, atenție, recunoaștere și nu numai, prin cardul
de credit VISA GOLD de la Banca Transilvania.

Banca oamenilor înțelegători
www.bancatransilvania.ro

Remember FITS

Azi: ediția din 2006.

Mîine: cine știe?

Pentru că în 2007 Sibiuul urma să fie Capitală Culturală Europeană, închipuiți-vă, în 2006, orașul a fost un șantier imens. Din acest motiv, au apărut câteva probleme logistice, cum ar fi faptul că unele piese s-au jucat o singură dată, spre marea disperare a spectatorilor care se opriseră să se răcoarească la o bere, promițându-și, însetați de afită cultură, că vor ajunge la teatru chiar a doua zi. Ba chiar, mai nasol de atât pentru ei, unele piese de teatru s-au desfășurat concomitent. În locuri diferite, firește. Astfel, au fost nevoiți să alerge de la o scenă la alta, mai abilitat decît alergă

manechinele între apartamentele fotbalistilor. Dar, spre mîndria locuitorilor, spectacolele artiștilor sibieni au fost printre cele mai bune. *Rinocerii*, *Așteptîndu-l pe Godot*, *Plastilina* și *Vremea dragostei, vremea morții*, create special pentru această ediție au fost printre cele mai apreciate din tot festivalul. Per total, ediția din 2006 a fost un fel de repetiție generală pentru cea din 2007, cînd Sibiuul a fost Capitală Culturală Europeană. O repetiție cu problemele ei, dar una încheiată cu brio.

Strada vorbește,
noi o ascultăm

Plimbăreți cum ne știți, am dat o raită pe străzi, să legăm prietenii noi cu oamenii veniți la FITS. Nu am reușit să facem schimb de id-uri de mess cu nimeni, însă ne-am dat seama că nu sîntem singurii care nu sîntem din Sibiu.

Virgil Apostol, neașteptînd nici un spectacol

"Nu aștept un spectacol anume și nici nu mi-am luat bilete. Poate să merg la vreun spectacol din ăsta de pe stradă." (Virgil Apostol, Sibiu)

"Sîntem din Suedia și am venit pentru festival, într-adevăr, dar azi plecăm. Cum, azi începe? Oricum, ne place Sibiuul. Ne place să călătorim." (Inga, Uppsala)

"Am fost să iau bilete la *Faust*, dar nu am mai găsit. E criză, dar din puținul pe care îl avem găsim bani pentru teatru. Mai mult prietena vrea. Eu nu am mai fost la teatru de cînd eram mic. De fapt, cred că am fost o singură dată." (Claudiu Cosma, Sibiu)

"Sîntem dintr-o localitate de lîngă Sibiu și azi am aflat de festival. Am venit împreună cu fiica mea și chiar acum doream să căutăm cîteva informații despre spectacolele din program. Nu știu prea multe, dar e bine că se întîmplă, că mai merge lumea la teatru. Fa-cem orice pentru cultură. Iar orașul nostru chiar e frumos." (Maria, jud. Sibiu)

"Nu vorbim românește deloc, doar un pic de engleză. Sîntem din Germania. Ce vreți? Lei? Ah, am înțeles, sunteți jurnaliști. Nu vrem să ne fotografiați. Noi doar ne uităm la repetiția asta pentru spectacol. Cum, diseară cîntă Holograf aici? Nu am auzit de ei." (Steven și Renate, Germania)

"E criză, domnișoară și lor le arde de teatru. Păi, nu am văzut noi teatru la televizor? Ce să spun, parcă o să ne redresăm economia prin turism cultural la Sibiu. La cîți maneliști sînt în țară festivalul ăsta e un mizilic." (Niculae, Sibiu)

"Da, am venit pentru festival. Venim de patru ani încoace și dacă lucrurile merg tot așa probabil că e ultimul an în care facem asta. Oricum, în fiecare an ne-am sacrificat concediul din vară ca să venim la Festivalul de Teatru de la Sibiu. Suntem mari iubitori de teatru." (Dumitrița, București)

"Nu sîntem în temă cu nimic, eram în trecere. Nu putem să stăm la poză pentru că nu frecventăm o biserică neo protestantă și nu participăm la asta." (Anonimi, Sibiu)

"Sîntem foarte impresionați de ceea ce se întîmplă aici, deși suntem în trecere. Am venit din Germania la Arad și am zis să vizităm Sibiuul. Ne place ce vedem și ne bucurăm că în România se întîmplă festivaluri ca acesta." (Helmut și Linde, Germania)

© Dragoș Spișteru

SibFest 2010. Questions by Academia Cațavencu

Vrei un tricou? Sau chiar două?

Nu ezita: îmbracă-te!

Unde ne găsești?

Simplu: la Teatrul Național „Radu Stanca”.

Grăbește-te. Mîine va fi mai rău!

Constantin Chiriac: „Festivalul este cotate drept al treilea din lume din punct de vedere al numărului de spectatori”

Dacă vrei să afli ceva despre festival, întreabă-l pe Constantin Chiriac, directorul FITS. Noi asta am făcut și nu ne pare rău: e interesant să vorbești cu un om care a călătorit în 149 de țări și a ales să facă un festival de teatru tocmai în asta.

Reporter: Este criză. Ați redus bugetul festivalului cu 25%?

Constantin Chiriac: Nu, în termeni reali a scăzut cu două sute de mii de euro, dar în lei, bugetul e identic cu cel din anul trecut. Din punct de vedere al programului, al mărimii a numărului de spectacole, a importanței și calității, cea de-a XVII ediție a festivalului este cea mai importantă de pînă acum. Este o demonstrație despre cum un bun management, marketingul și viziunea, în momentele de criză, pot face minuni. În astfel de momente se poate face diferența. În condițiile în care ai un buget, iar 90% din el sunt bani publici este ușor și simplu să faci un festival, mai ales dacă nu gîndești în zona excelenței, vorbesc de mari companii din lume. În clipa în care ai un buget din care numai 26, 3% sunt bani din România, iar restul sunt bani atrași prin programe și proiecte internaționale, prin credibilitate, iar în același timp reușești să faci din Sibiu un loc în care se întîmplă și se hotărîsc jocurile culturale ale lumii, atunci ai toate argumentele să

Foto: Alin Pătru

arăți că printr-un buget destul de modest, pentru că dacă festivalul este cotate drept al treilea din lume din punct de vedere al numărului de spectatori, al numărului de locații de joc, al numărului de spectacole și al numărului de țări

participante, ei bine, ca buget este pe locul 89.

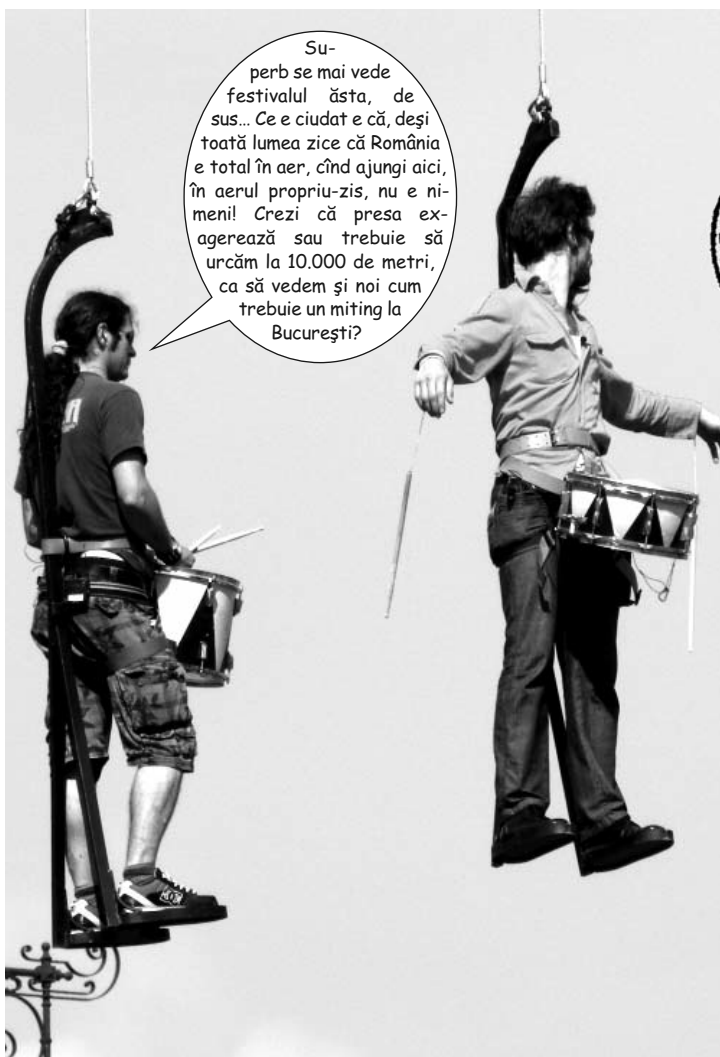
Rep: Cu bugetul ne-am lămurit cum stă treaba. Poate spectacolele sunt cu 25% mai scurte?

C.C.: Nu, avem 350 de evenimente, exact ca

Bă,
cred că, totuși, ne-am urcat în alt tren. Ce dracu', de trei ore hălăduim ca bezmeticii p-aici și nu găsim nici sediul televiziunii, nici studenții pletoși de la Arhitectură și nici măcar aia tiparnița de dolari a lui Coposu. În plus, prea ne aplaudă toată lumea și nu văd nici urmă de Opoziție!

Doi mineri talentați, pe care teatrul evenimentelor i-a scos încă o dată în stradă.

Su-
perb se mai vede festivalul ăsta, de sus... Ce e ciudat e că, deși toată lumea zice că România e total în aer, cînd ajungi aici, în aerul propriu-zis, nu e nimeni! Crezi că presa exagerază sau trebuie să urcăm la 10.000 de metri, ca să vedem și noi cum trebuie un miting la București?

Doi artiști acrobați ai tobelor, descoperind că, din aer, această țară se vede cel puțin acceptabil, mai ales dacă ai rău de înălțime și-ai băut trei votci înainte, ca să-ți faci curaj.

anul trecut. Avem mai multe spectacole pe care le prezentăm în țară. În acest moment FITS trimite spectacole de la Chișinău la București, de la Varna la Peci, de la Deva la Bacău, de la Pitești la Ploiești, la Mediaș, unde avem un sezon important, la Făgăraș, Brașov, Constanța, Craiova. Dacă ne gândim în câte locuri trimit spectacole organizatorii de la Sibiu, în câte spații se dezvoltă aceste spectacole și ce șanse extraordinare dăm publicului, pentru că 78% din ele sunt adresate publicului larg unde accesul este nelimitat și gratuit,

Rep: Se reflectă criza în numărul biletelor vândute?

C.C.: Aproape toate biletele sunt vândute deja. Anul trecut, la începutul festivalului, aveam 18% din bilete vândute. În clipa asta suntem în prima zi de festival și avem 68% vândute. Sunt câteva spectacole pentru care deja nu se mai găsesc bilete.

Rep: În ultimii ani s-a jucat *Un tramvai numit Popescu* frecvent, în tramvaiul care leagă Sibiu de Rășinari. Încurajați turismul rural?

C.C.: Este un proiect foarte frumos. Iubim tramvaiul și pe această cale mulțumim Turșibului, care este un partener excepțional. Am gândit în acest an un program care se numește Secțiunea de Patrimoniu a Festivalului Internațional de Teatru. Sibiu are cel mai mare patrimoniu din România. În același timp, acest patrimoniu trebuie readus la viață. Imaginați-vă că nu mai circulă aproape nimeni. Acum toate biletele, pe toată vara la spectacole sunt

vândute. Este o formulă extraordinară de a promova orașul. Este primul tramvai din Europa care leagă un sat de un oraș. E normal să personalizezi un astfel de loc. Vă dau un alt exemplu! Gândiți-vă la Cetatea Cisnădoarei. În 1996, am făcut primul spectacol în acea cetate. Era luna martie, era încă frig. Am făcut pentru prima dată *Cîntarea cîntarilor*. La acel prim spectacol, vara, se cuantificau cam două, trei sute de turiști. Ei bine, acum, datorită faptului avem seară de seară spectacole în Cetatea Cisnădoarei, sînt două, trei sute de turiști pe zi. Acesta este impactul pe care festivalul îl aduce în acest oraș.

Rep: Am văzut că sunt câteva spectacole la Carrefour. Ce v-a apucat cu acest spațiul comercial?

C.C.: Sînt nenumărați parteneri care știu cît de important este acest festival. Au venit și ne-au rugat să le dăm din spectacolele pe care le prezentăm. Este cazul Ambient-ului, cazul Carrefour-ului, Avrigului, Mediașului, unde facem un sezon special, iar Teatrul Național a decis ca în fiecare lună să mergem cu cîte un spectacol acolo.

Rep: Spuneți-ne care este piesa de rezistență a festivalului? Ce să nu ratăm?

C.C.: Festivalul.

Rep: L-ați interpretat pe Nilă în *Moromeții*. S-a întîmplat să vă strige cineva pe stradă pe numele ăsta?

C.C.: Ce rol... S-a întîmplat de multe ori. Și nu

numai pe numele ăsta. Am făcut multe personaje care au rămas în teatru, în film, în *one man show*-uri, care au rămas în memoria colectivă. Am terminat de curînd de filmat cu Silviu Purcărete la *Undeva în Palilula*. Veți avea o mare surpriză. Fac un rol excepțional acolo.

Rep: Am auzit că atunci cînd vă apucă dorul de ducă vă beți cafeua în diverse locuri din lume. Care este cea mai selectă companie în care v-ați servit cafeua?

C.C.: Beau ceai, nu sunt băutor de cafea. Am călătorit pînă acum în 149 de țări. Mă îndoiesc că mai e cineva în România care a călătorit în atîtea țări. În Frața am fost de o sută de ori, dar am costat-o o singură dată. În Japonia am fost de 27 de ori. Sunt un mare călător, pentru că tot ce vedeți în acest festival este văzut de mine. Totul este selecționat foarte bine, cu ajutorul prietenilor care îmi recomandă, numai că eu mă duc să văd. Am avut alături de mine cei mai importanți șefi de stat, am fost în Biroul Oval, unde am fost primit alături de 16 reprezentanți ai lumii. Am fost alături de președintele Rusiei la sărbătorirea Sankt Petersburgului, unde am fost consultant. Acum două săptămîni am fost la inaugurarea Expoziției Mondiale de la Shanghai, unde eu am fost consultant, alături de președintele Chinei și alături de Sarkozy. Am fost alături de personalități excepționale din lumea asta.

Simona Rădoi

Nu actor se zice. Autor. Și, dacă mă gândesc mai bine, nici autor nu e foarte corect. Cred că cel mai bine e așa: cînd te faci mare, te faci doctor stomatolog și pleci în America.

Tati, tati, ce e ăla actor?

Un tată român, plin de intenții bune, și un tînr vîlstar, plin de întrebări de care, normal, se va alege praful.

Cînd ți-am zis să venim aici, în piață... Tu nu și nu, să stăm să ne uităm la Mândruță ăla al tău, de la *Pîine și circ*. Păi ce acrobații știe să facă Mândruță în jacuzzi, în afară de o dresură de foci cu Oana Roman?

Doi reprezentanți de frunte ai Generației "-15%", descoperind că e mai sănătos să-ți cîștigi pîinea cîstit, cu spectatorii, la festival, decît la televizor, cu circul.

Salata orientală a voluntarilor de la festival

Voluntari japonezi nu sîntem mulți. Nici de o echipă de fotbal la perete. Dar să vedeți ce mulți sînt voluntarii ăia bruneți care s' peste tot! Nu știu din ce țară ecuatorială au venit, dar au o hărnicie de invidiat. Ajută toți turiștii să-și care portofelele la umbră.

Doi voluntari din țara împăratului Akihito, ajunși în Sibiu unde sunt prea puțini samurai și prea multe katane făcute din apărătoarea fațā a unei Dacii 1310.

Trezindu-ne involuntar pe la festival, cocoșați de muncă, ne-am gîndit să vorbim cu niște oameni care chiar au vrut să vină aici și să voluntarieze că ața au avut ei chef. Așa că ne-am gîndit că cel mai bine ar fi să vorbim cu unii din alte țări, ca să îndoim bariera culturală cu limba de lemn.

Japonezii

Comunicarea cu voluntarii japonezi a fost mai mult bazată pe expresii faciale decît pe limbaj verbal. Ei zîmbeau prietenos către noi, ca să ne lase de înțeles că nu vor să se prăbușească cu avioanele peste vapoarele noastre sau să-și facă seppuku pe stomacul nostru, iar noi am zîmbit la fel de prietenos, dînd de înțeles că nu avem de gînd să otrăvim fîntînile și să ne retragem în munții în care deja eram. Am vorbit cu Kousaku Asatani și Hidebori Yanagi. Bine,

de vorbit am vorbit, cu înțelegerea cuvintelor am avut ceva probleme. E drept, mai era o domnișoară pe acolo, prea timidă să zică multe, deși părea că știe engleză mai bine decît cei doi.

Au spus că sunt încîntați să descopere diferențele culturale dintre ei și români, cum ar fi faptul că ai noștri, deși nu sunt absolut deloc punctuali, sunt foarte călduroși. Ca oameni. În schimb, le place ciorba de pui și mămăliga, de care au timp să se sature în luna petrecută pe aici. În rest, sunt niște japonezi obișnuiți, cărora le place să facă poze și să viziteze chestii. Sighișoara e prima pe listă. În Sibiu vizitează momentan barurile cu karaoke.

În schimb, nu am primit răspunsul la întrebarea esențială despre cultura japoneză: cine ar câștiga într-o luptă dintre un ninja și un samurai. Voluntarii japonezi s-au consultat cîteva minute

în limba lor complicată, concluzionînd apoi că nu știu. Au au sugerat însă că am putea afla chestii deosebite despre jumătate din întrebare, dacă chiar ne interesează, pe 1 iunie, la muzeul în aer liber Astra. Acolo se va desfășura un workshop de samurai, unde chiar ei ne vor arăta cum se dă cu sabia. Eu pariez că Asatani dă bine, că pare a avea un nume predispus la violență.

Chinezii

Dacă tot eram la secțiunea asiatică, am vorbit și cu patru voluntare chineze între 22 și 24 de anișori, Zhu Zhuo Wei, Li Cai Yue, Mai Qiao Chu și Wang Yu Qin, venite de două luni pe meleaguri mioritice. Ele fac parte dintr-un program cultural mai lung, organizat de Institutul Confucius. Un an învață română și un an îi învață chineză pe români. Una deja predă la elevi de liceu chineză, două zile pe săptămînă. Momentan, știau cam puține cuvinte în limba noastră, în special brînză și cașcaval, că deh, era ora mesei. În schimb, se descurcau destul de bine în engleză.

S-au mai plimbat și prin Brașov și București dar spun că Sibiu rămîne orașul lor preferat. Ne-au spus că le place cultura noastră, localitățile, peisajul. Aparent, avem o chestie în comun cu ei: pe un chinez l-ai putea recunoaște oriunde în lume și la fel și pe un român. Nu știm clar după ce, probabil după mirosul de șaormă, dar, dacă așa zic ele, așa o fi. Și că veni vorba de mîncare: nu, nu le place șaorma, această tradițională delicatēsă românească, în schimb se dau în vînt după ciorba de pui. Li se pare bizar că noi punem smîntînă în mîncare, la ei laptele fiind o chestie total separată, cu care nu se gătește niciodată.

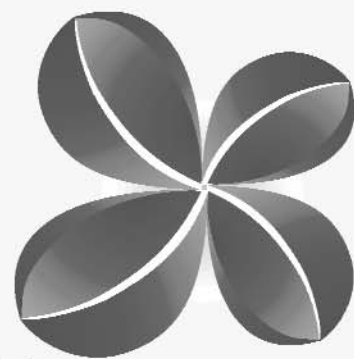
Am aflat cu această ocazie că la chinezi nu e nici un fel de criză, nici -25%. Bravul guvern chinez asigură salariu bun pentru toată lumea, cam 300 de euro pe cap de locuitor proaspăt ieșit de pe băncile facultăților. Dar dacă vreți să aflați mai multe despre emigrare, pe voluntarele din China le găsiți la piesele de teatru în limba engleză, ca să înțeleagă și ele ceva din țara asta.

Copiii căpitanului Emigrant

Patru soliste de la A.S.I.A., venite să ne cînte eternul hit Lasă-mă papa la Mao.

loteria
română

Tradiție.

Noroc.

Încredere.

Întrebări, răspunsuri, sugestii?!

M-am trezit de dimineață în scâncetele câinelui meu, la ora 7. De-afară se tot auzea o mașină încercând să pornească. Nu mai avea vlagă. **De ce nu mai pot să dorm?!** Toată noaptea m-am gândit la tema asta: **Întrebări!** N-am găsit nici un răspuns care să-mi umple

cele câteva zeci de rânduri iar inspirația se pare că vine (sau nu) odată cu cafeaua de dimineață. Sper... Mă gândesc la vreme... **De când schimbările acestea bruște de temperatură?** Anul trecut în primele zile de FITS ploua; au urmat câteva zile de Mai – lunie mai primitoare; acum FITS-ul s-a trezit direct în mijlocul verii, odată cu zăpușelile continue, deși începe în aceeași perioadă ca mai tot timpul. Încă o zi și se dă startul la nebulie; pornește delirul, agitația, nervii, bucuria, toate în cadrul unui festival ce an de an umple Sibiu. **Cum reușește?**

Apar încet semnele binevestitoare ale unei zile relaxante ... păsărele-mi cântă prin copaci aproape de geam, mașina aia a încetat să se mai chinuie să plece din loc, iar câinele meu doarme în dulap și nu mai urlă să-l scot afară. Mă sună mama și mă ține la povești aproape o oră, eu încă sunt buimacă și mă tot gândesc la **Întrebările** festivalului. Încă n-am găsit răspunsul/răspunsurile care să-mi umple golul pe pagină. Noroc că mi-am umplut golul din aproximativ următoarele zece zile. Cineva spunea că voluntariatul dăunează grav buzunarului, mie sincer îmi împlinește tot ce nu ține de material.

În noaptea asta am auzit că ar fi lună plină... și-mi amintește de *Malabarii* de anul trecut, compania franceză din ultimele două zile de festival, cu *Voyages des Aquareves*, care-și tot plimbau luna lor plină pe Bălcescu și prin Piața Mare. Ce stare sufletească apăsătoare, ce amestec de visare și dorință de izolare au lăsat în urmă... Păcat că *Metamorfozele* nu au avut parte de vremea de acum. Îmi apar în minte tot felul de momente, pasaje, întâmplări hazlii și mai puțin hazlii din anii trecuți de FITS, însă tot nici un răspuns.

Bine!!! Gata cu poveștile de prisos, cu întrebările, răspunsurile confuze, insipide, inodore și incolore, cum zic atunci când ceva e total lipsit de sens ca în cazul acesta, unde rândurile cu care, vrând-nevrând, am umplut un oarecare spațiu și am mai păcălit și această frântură de articol. Să trecem la sugestii, la o sugestie eventual bună, sau nu, care va veni în ajutorul dezlegării misterului temei de anul acesta: să spunem că tema FITS-ului din 2010 probabil e doar o întrebare retorică, care cu siguranță e venită în unicul scop de a ne pune pe noi în dificultate, de a-mi provoca mie stări de panică și de a-mi pune creierul la un pic la haos creativ.

Când au mai trecut și lunile astea?

Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu, „crește an de an, ca un copil”, după cum spunea domnul director Constantin Chiriac, fiind incomparabil cu altele. E imposibil să nu invocăm aici criza pentru a sugera un răspuns la **Întrebările** FITS-ului, dar acum să nici nu facem din criză motiv pentru orice că, și-așa, pe partea centrală a creierului românilor stagnează fenomenul acesta de ceva timp. Însă, singura criză prin care poate trece majoritatea e una de natură identitară, că doar cum poți fi în criză economică când atâtea splendori de evenimente urmează să ne înconjoare?

Și acestea fiind spuse, **NE VEDEM ȘI NE AUZIM LA FESTIVAL?!?** Nu! Fără întrebări de data aceasta. SIGUR ne vedem și ne auzim la festival.

Mihaela Anghel

ÎNTREBĂRI

„De ce?”

„pentru că arta nu oferă răspunsuri, iar scopul educației prin artă este de a deprinde capacitatea de interogare continuă a individului”

Un copil merge pentru prima dată în capitală. Uimit de ceea ce vede în jur, îl întreabă pe tatăl său:

B: „Tată, tată ce este clădirea asta mare?”

Tatăl: „Hmm, habar nu am...”

B: „Tată, tată, dar acest loc imens, în care se adună oamenii, cum se numește?”

Tatăl: „De unde vrei să știi?”

B: „Tată, tată, unde merg toți oamenii care coboară în pământ?”

Tatăl: „Nu știu, dragă, n-am idee.”

Mama: „Copile, încetează cu întrebările!”

Tatăl: „Lasă-l femeie să întrebe, că așa învață!”

Să încercăm așadar să nu stricăm farmecul întrebărilor, propuse în acest an de programul FITS 2010. Întrebările sunt primordiale în orice evoluție și întreprindere umană. Ele ne caracterizează aspectul rațional și capacitatea intelectuală. Iar, de multe ori, răspunsul este cuprins în întrebare.

Cu siguranță că programul din acest an aduce întrebări din toate domeniile artei scenice (teatru, dans, muzică, performance și artă stradală), dar și din toate colțurile lumii (Germania, Franța, Portugalia, China, Marea Britanie, Belgia etc).

De apreciat este efortul făcut de organizatori să antreneze spiritul interogativ al participanților la festival în fiecare zi, prin conferințe talk back seminars, lansări de carte. Clubul festivalului va găzdui în fiecare seară participanții și invitații la festival, oferindu-le un mediu al interogării dionisiace.

Salutăm și inițiativa de a prezenta în festival spectacole de teatru românesc realizate la teatrul

Green hours din București. Spectacolele vor fi prezentate în fiecare zi, începând de luni, 31 mai, în club Zabrano. Astfel festivalul câștigă un spațiu de reprezentare în scena teatrului de cafeenea (bar).

Cele mai mari întrebări sunt însă ridicate de autori de teatru precum Peter Brook (*Warum, warum*), Eugenio Barba (în două spectacole și o conferință specială) și Pippo Delbono (cu spectacolul *Recits de Juin*). Toți sunt artiști de calibru internațional, prezenți cu spectacolele lor la cele mai prestigioase teatre și festivaluri din lume. Personal, vă recomand mai ales spectacolul lui Pippo Delbono, care dovedește nu doar profesionalismul dar și capacitatea tot mai rar întâlnită în teatru, de a fi sincer pe scenă. Despre ce sinceritatea e vorba... aflați prin prezența la spectacol.

Și bineînțeles, ca în fiecare an, librăria Humanitas, găzduiește în perioada 30 mai - 5 iunie, spectacolele lectură. Aceste spectacole sunt gratuite, și se adresează publicului interesat de dramaturgie contemporană română și internațională. Reprezentarea fiecărui text este adaptată spațiului și este urmată de o discuție moderată de Ioan T. Morar. O antologie a textelor va fi pusă în vânzare în timpul festivalului.

Iar cronică de după spectacol o puteți citi în fiecare a doua zi, în *Aplauze*.

De ce merită să veniți la Humanitas? Pentru a descoperi această modalitate de a face teatru - spectacolul lectură - care nu înseamnă doar lectura unui text, ci poate reprezenta în sine o opțiune artistică.

Alexandra Pâzgu

Cash & Carry Romania

Profesioniștii își dau întâlnire la Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu.

METRO GROUP
MADE TO TRADE.

Partener tradițional al FITS

ÎNTREBĂRI

Ca în fiecare an, Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu, își deschide din nou porțile, pentru a face loc iubitorilor de teatru. Așa cum ne-a obișnuit și până acum, acesta ne întâmpină cu cât mai multe evenimente diverse, care

doresc a fi atât o provocare pentru oamenii de cultură de pretutindeni, cât și o delectare a publicului sibian. Festivalul se va desfășura între **28 mai-6 iunie 2010** și va avea tema „**Întrebări**”/“**Questions**”. Ediția de anul acesta ne întâmpină cu peste 350 de evenimente ce se desfășoară în 66 de spații de joc. Oferta culturală este una largă, cuprinzând producții reprezentative, atât din România cât și din străinătate, spectacole – lectură, spectacole de stradă, spectacole de teatru – dans, teatru de păpuși, conferințe, dezbateri, expoziții foto, lansări de carte, ateliere, și multe alte reprezentații semnificative.

Deja Sibiu este transformat, într-o continuă agitație, forfotă, nerăbdare. Publicul sibian este deja educat în ceea ce privește artele spectacolului și va avea interesul să ridice ștafeta la un nivel mai înalt decât anii precedenți.

Eu aștept cu interes să *gust* cât mai multe eveni-

mente care vor avea loc anul acesta și să mă las purtată de acest val de cultură, care străbate Sibiu de-a lungul a zece zile.

Pentru mine, Festivalul Internațional de Teatru este o mare oportunitate de a viziona evenimente naționale și internaționale, de a cunoaște oameni de cultură și de a interacționa cu ei.

Tema Festivalului este pe cât de simplă, pe cât atât de complexă și este oarecum strategic aleasă. Pentru mine întrebările sunt o provocare. Și, cu cât sunt mai simple, pe atât de greu îmi este să răspund la ele. Întrebările te fac să gândești, te aruncă într-o nebulosă din care trebuie să găsești singur drumul spre ieșire. Adeseori, după vizionarea unei reprezentații, evit să dezbăt subiecte legate de acel eveniment, deoarece doresc să îmi răspund singură la toate întrebările care mi le-am ridicat de-a lungul reprezentației. Fiecare spectacol / conferință / lansare de carte ridică anumite probleme, care vor un răspuns și de aceea cred că această temă este una foarte bine intenționată. Tema ridică, însăși prin titlu, o întrebare. Rămâne însă, la latitudinea fiecăruia dintre noi să o descoperim.

Roxana Ienciu

Questions

Simt că tema ediției acestui festival, „Întrebări” (Questions) este adresată atât publicului european, care, venit de pretutindeni în Sibiu, va fi, din nou, pus în fața unor acte artistice deosebite, cât și creatorului de teatru care, aflat în miezul României, pentru câteva zile de sărbătoare, va fi

la fel de frapat și atins, cel puțin la una dintre corzile lui sensibile, doar că fiecare în alt sens.

Cred că orice artist trăiește, odată ce a pornit pe traseul proiectelor, sale anumite dileme, pentru care caută răspunsuri în societatea care-l inspiră, în universul fantasmagoric pe care și-l creează și, nu în ultimul rând, în sala de spectacol unde așteaptă și el, cu suflul la gură, reacția publicului, dornic să vadă mereu *altceva*. Acest *altceva* poate să lanseze ipoteze, să stârnească critici, atitudini noi și să contribuie la realizarea unor metaformoze socio-culturale.

Cred că pentru cel curios, propunerea festivalului este provocarea a cărei chei se realizează doar prin căutare și interes pentru frumos și esențial.

Vlad Dumitrescu-Petrică

Modelul cultural „Nicolae Balotă”

La 85 de ani, cum altfel poți fi, dacă ai învățat ceva de la viață, decât modest? Cu o prezență fermecătoare, cu un aume fel de a vorbi ce amintește de perioada interbelică, de Noica, Cioran și spiritul acelor vremuri, Nicolae Balotă a susținut, ieri, o conferință, în aula U.L.B.S., în cadrul Simpozionului Național „Actualitatea Cercului Literar de la Sibiu”. Numindu-se pe sine „câine kafkian”, a reamintit câteva întâmplări și încercări ale vieții domniei sale, viață de care se apropia uneori cu sfială în tinerețe, alături cu răvna nestăvilă a personajului canin din nuvela lui Kafka. Eseistul și criticul născut la Cluj, mutat la Sibiu, purtat prin închisorile comuniste 8 ani, dus cu domiciliu forțat în Bărgan, apoi trecând prin Oradea și București, pentru a se stabili la Paris în 1981, cu azil politic, a mărturisit că peste tot s-a simțit străin, în afară de Sibiu. În copilărie și adolescență, începând de la 10 ani, scria poezii și le ardea periodic, veșnic nemulțumit, veșnic citind literatură, filozofie, fascinat de „Cugetările” lui Pascal. Student fiind, la Sibiu, întâlnirea cu membrii Cercului Literar și mentorul lor, Lucian Blaga, i-a împlinit destinul cultural, pendulând mai apoi între literatură, filozofie, credință și politică. Întâlnirea cu Blaga l-a marcat esențial, provocându-i exaltare în fața poetului și filozofului, însă și dezamăgire în fața profesorului fără dar oratoric, iar pe Sadoveanu și-l amintește cu drag, cu pălăria lui impunătoare, stând la terasa de la Bulevard. Despre perioada detenției spune acum că a fost un dar al lui Dumnezeu, chiar dacă a fost o nedreptate, fiind arestat pentru cărțile din biblioteca personală și pentru un memoriu scris împreună cu alți țărâniști ai vremii, împotriva abuzurilor comuniste. Jilava, Făgăraș, Gherla, Pitești, Dej – închisori pentru întărirea credinței și salvarea sufletului. A trecut prin toate, pentru „agitație publică” – așa scrie pe fișa matricolă de la Jilava. Smerit și înțelept, câinele lui Kafka, iată, își depășește în acest caz condiția și devine om adevărat, devine om care se caută pe sine, devine model pentru generațiile mai tinere.

Mihai Curtean

Coordonator „Club ASTRA”,
Cenaclul Literar al Filialei Sibiu
a Uniunii Scriitorilor din România

BANCA COMERCIALA
CARPATICA
Forța și inteligența capitalului românesc!

CARD DE CREDIT
PERIOADĂ DE GRATIE DE PÂNĂ LA 55 DE ZILE PENTRU PLĂȚILE EFECTUATE LA COMERȚIANȚI, PENTRU RETRAGERILE DE NUMERAR DE LA ATM-uri și POS-uri

BCC VISA CLASSIC
Cumpărături cum nici n-ai VISAt!

www.carpatica.ro

Probabil cu toții ne-am întrebat ce va urma și anul acesta. Cine va veni, ce spectacole mirifice vom p u t e a m viziona? Ce va aduce nou și spectaculos în acest an Festi-

valul Internațional de Teatru de la Sibiu?

Din declarațiile făcute până acum de organizatori, se pare ca vom avea parte de multe surprize, nu numai de InOvație, dar ne vom pune și întrebarea: Acum ce mai urmează?

ÎNTREBĂRI... Tot timpul punem întrebări... Nu numai altora ci și nouă înșine. Nu există zi fără a adresa o întrebare.

Cred că prin acest titlu, teatrul sibian vrea să ne dezvăluie minunățiile și surprizele de care vom avea parte în acest sezon, la această ediție, să ne lase o urmă de suspans și o adiere de curiozitate, de dorință de a descoperi ce vom primi, cu ce ne vom încânta privirea și ne vom desfăta simțul artei, culturii și al frumosului.

ÎNTREBĂRIle timpului, spațiului cultural, mentalităților, identităților pot reprezenta bariere ce vor fi rupte, deoarece vom avea parte de spectacole și mari artiști din toate colțurile lumii, ne vom intersecta cu alte culturi, cu celelalte „ramuri” pământești.

Andreea Gavrilei

ÎNTREBĂRI

Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu este cel mai frumos cadou oferit iubitorilor de arte. Și nu doar o dată, ci de șaisprezece ori, în fiecare vară, începând cu anul 1994. Între timp, festivalul a crescut, a luat amploare... acum este neprețuit în ochii celor care pun la loc de cinste cultura, în special artele spectacolului. FITS este o veritabilă sursă de cunoaștere, de îmbogățire; este șansa de a întâlni oameni frumoși și de calitate, de a lega prietenii. Cu toate acestea, FITS este accesibil oricui; devine privilegiu pentru cine are capacitatea de a-l percepe la adevărata

lui valoare. Nu este doar un festival, este un fenomen care și-a câștigat renumele grație muncii și dedicației pe care zeci de oameni entuziaști le-au depus de-a lungul timpului.

Anul acesta, FITS a ajuns la cea de-a XVII-a ediție; stabilirea temei, „Întrebări”, pare să fi decurs în mod firesc și natural. Este momentul ideal pentru a arunca o privire în urmă și pentru a analiza toate realizările de până acum. „Încotro ne îndreptăm?” este întrebarea care îmi răsare cel mai des în minte. Răspunsul este evident. Dacă FITS este cea mai splendidă floare din spațiul cultural contemporan al țării noastre, poate că a sosit momentul să cultivăm și altele asemenea ei. Pentru ca acest lucru să fie posibil, este nevoie de curaj, minte liberă și elan – calități de care au dat dovadă, în nenumărate rânduri, organizatorii și voluntarii acestui festival. Orice realizare necesită multă muncă, însă un drum greu presupune de multe ori și o mulțime de experiențe frumoase.

Lucia Bucurenciu

Ediția a XVII-a a Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu: 70 țări + 350 evenimente + 66 spații de joc + 35.000 spectatori zilnic = 10 zile în care toți oamenii, de la organizatori la simplii trecători, oameni care își văd de rutina lor de zi cu zi, devin implicați în viața culturală a Sibiului și implicit, participanți la cea mai mare sărbătoare a artelor teatrale din țară. Totul este pregătit, atmosfera este deja din ce în ce mai festivă, centrul istoric din ce în ce mai plin, oamenii pe lângă care trec pe stradă vorbesc limbi străine... Încet-încet, orașul se transformă! Și totuși... există ÎNTREBĂRI! Dacă anul trecut tema festivalului a fost „Inovații”, anul acesta, ne „confruntăm” cu „Întrebări”. Fiind a XVII-a ediție a festivalului, a sosit momentul să ne punem și, de ce nu, să ne fie puse anumite întrebări. Deși situația financiară a României nu este una foarte bună, deși stresul plutește în aer, iar spaima ne cuprinde pe zi ce trece tot mai tare, mediul devine un tot negativ în jurul nostru, Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu ne arată că tradiția nu ține cont de probleme financiare, emoționale sau sociale și trebuie respectată și inclusă în viața noastră. Tema festivalului este o temă mai subiectivă, care încearcă în mintea spectatorului multiple interpretări. Aceasta se poate raporta la situația în care se află lumea, care suferă de o criză a cuvântului. Specifică ființei umane este căutarea, omul încercând întotdeauna să afle răspunsuri la întrebări fundamentale. Spectatorul, sătul de cotidian, merge la teatru pentru a uita de întrebările care îi macină viața și se întoarce cu răspunsuri la vechile întrebări și, în același timp, cu noi întrebări care așteaptă noi răspunsuri. Omul nu poate trăi fără întrebări, el are nevoie de cât mai multe întrebări, pentru a cunoaște cât mai mult. Tocmai de aceea, consider că tema festivalului se potrivește perfect cu contextul în care ne aflăm. Este momentul să ne punem întrebări, să conștientizăm ce se întâmplă în jurul nostru și să aflăm răspunsuri. Deși Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu a dat și da dovadă de profesionalism, deși în spatele festivalului se află multă muncă acumulată, multă experiență și dedicare, vor exista mereu întrebări, sugestii și răspunsuri, pentru că orice eveniment reușit trece printr-o serie de întrebări înainte de a se finaliza.

Urmează zece zile în care vom avea timp cu toții să ne punem întrebări și să căutăm răspunsuri, dar să nu uităm să ne bucurăm de marile evenimente și să-l întâmpinăm cu zâmbetul pe buze și plini de entuziasm, pentru că avem motive! Bun venit la festival!

Cristina Reștea

SÂMBĂTĂ, 29 mai 2010

• PIAȚA MICĂ

10:00 – SIBIU BOOKFEST 2010 (SBF) – Târgul Internațional de Carte, Publishing și New Media

12:30 – Premieră absolută în lansarea cărții LEAGĂNUL RESPIRAȚIEI / EVERYTHING I POSSESS I CARRY WITH ME, cel mai recent roman al Hertei Müller, laureata Premiului Nobel pentru Literatură 2009, traducerea Alexandru Șahighian - Editura Humanitas Fiction, 2010, prezintă Denisa Comănescu, director general al Editurii Humanitas Fiction și invitatul ei, Mircea Cărtărescu

• BIBLIOTECA ASTRA - CORPUL B

10:00 – Simpozionul ACTUALITATEA CERCULUI LITERAR DE LA SIBIU, ediția a VIII-a, Masa rotundă: MOȘTENIREA LITERARĂ A CERCULUI LITERAR DE LA SIBIU și lansări de carte, (ROU)

• CENTRUL CULTURAL HABITUS (Biserica Romano-Catolică – intrare din Piața Mică)

10:00 – Conferință de presă FITS - moderator Octavian Saiu

11:00 – Lansare de carte: Tadeusz Kantor – autor și prezentator Noel Witts, Editura Routledge (GBR)

13:00 – Vernisaj: Expoziție de fotografie: FITS – fotograf: Mihaela Marin

14:00 – Conferință specială STATUS QUAESTIONIS. BRÂNCUȘI, FONDANE, CIORAN SAU DESPRE RISCURILE ÎNTREBĂRIILOR, Mihael Șora și Luiza Palanciuc (ROU)

15:00 – Conferință specială: TEATRUL ȘI VÂRSTELILE ÎNTREBĂRII / THEATRE AND THE AGES OF QUESTION – Dan C. Mihăilescu (ROU)

• FACULTATEA DE LITERE ȘI ARTE - Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu

10:00 – Workshop: ELEMENTELE PRIMORDIALE ȘI PERSONAJELE SHAKESPEARIENE, ATELIER INTERNAȚIONAL DE COSTUME ȘI PARADĂ STRADALĂ, Nic Ularu (USA)

• TRAMVAI SIBIU – RĂȘINARI – SIBIU

14:00 – Spectacol de teatru: UN TRAMVAI NUMIT POPESCU – Regia: Gavriil Pinte – Teatrul Național „Radu Stanca” (ROU)

• AMBIENT - spectacol itinerant

15:00 – BAGHDADDIES - Baghdaddies (GBR)

• Pietonala NICOLAE BĂLCESCU - spectacole itinerante

16:00 – BAGHDADDIES - Baghdaddies (GBR)

18:00 – NEBUNATICII MUNȚILOR - Les Crakés (FRA)

19:00 – BAGHDADDIES - Baghdaddies (GBR)

21:30 – MUZICA BOMBAY-ULUI – Bombay Baja (GBR)

• TEATRUL GONG

17:00 – Spectacol de teatru: ACASĂ LA TATA - Regia: Alexandru Dabija – Teatrul Act (ROU)

• SALA STUDIO - Teatrul Național „Radu Stanca”

18:00 – Spectacol de teatru: LEONCE ȘI LENA – Regia: Karl Georg Kayser – Hessisches Landestheater Marburg (DEU)

• TEATRUL NAȚIONAL „Radu Stanca”

19:00 – Spectacol de teatru: BREAKING THE WAVES sau VIAȚA BINECUVÂNTATĂ A LUI BESS – Regia: Radu-Alexandru Nica – Teatrul Național „Radu Stanca” (ROU)

• SALA THALIA

19:00 – Flamenco: ARTĂ PURĂ – Arte Y Pureza Flamenco Company (ESP)

• Incinta CARREFOUR

19:00 – Spectacol itinerant: NEBUNATICII MUNȚILOR - Les Crakés (FRA)

• AVRIG – Palatul Brukenthal - spectacol itinerant

20:00 – CARNAVAL – Carnival Collective (GBR)

• CETATEA CISNĂDIOARA

21:30 – Spectacol de teatru - dans: VIAȚA INSECTELOR – Regia: Olesya Borisova – Pink Monkey Creative Group (GBR)

• HALA SIMEROM

22:00 – Spectacol de teatru: ÎNCHISOAREA DE OASE – Regia: Eugenio Barba – Odin Teatret (DNK)

• PIAȚA MARE - Scenă

22:00 – Concert: CARGO (50') prezentat de ARTMANIA (ROU)

• PIAȚA MARE

23:00 – PIETONUL AERULUI – Transe Express (FRA)

Coordonator APLAUZE: lect. univ. dr. Ion M. Tomuș

(Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu)

Ioana Mălău, Adina Katona, Ivona Viștraș, Andreea Radu, Lucia Bucurenciu, Cristian Opreș, Diana Moga, Gheorghe Igna, Mihaela Anghel, Carmen Stroia, Roxana Ienciu, Andreea Gavrilei, Gabriela Popa, Doriana Tăut, Cristina Reștea, Alexandra Pâzgu, Vlad Dumitrescu, Camelia Oană, Oana Mila, Vladimir Zeca

Echipa „Academia Cațavencu”: Simona Rădoi, Radu Alexandru, Dragoș Vasile, Florin Iaru

DTP: Teodora Stanca și Sanda Balint

Reușim împreună.

Avem pasiunea și dinamismul
pentru a te susține.

 0800 802 02 02 www.raiffeisen.ro

PLATFORMA DE ARTE VIZUALE: DAN PERJOVSCHI

Dan Perjovschi s-a născut la Sibiu, a copilărit la Sibiu și convins genurile lui democratice l-au determinat să fie prezent pe străzile Sibiului în timpul revoluției din 1989. Pentru că Dan Perjovschi explică mereu cum a devenit el, plecând din Sibiu, *artist internațional*. Exact în acest context internațional, la invitația lui Constantin Chiariac, Dan Perjovschi își dorește să inițieze o platformă de arte vizuale în cadrul Festivalului Internațional de Teatru.

În ultimii ani, Dan Perjovschi a avut peste 150 de expoziții publice, în cele mai reprezentative și repute locuri ale artei contemporane internaționale / Muzeul de Artă Modernă din New York, Nasher Museum/Duke University, Kunsthalle Budapesta, Moderna Museet Stockholm, Portikus Frankfurt, Lombard Freid Project New York, Tate Modern Londra, Ludwig Museum Köln, Museums Quartier Viena, Centrul Pompidou Paris, Hamburg Kunstverein / Dan Perjovschi a participat la cele mai renumite bienale de artă contemporană din lume: Venetia, Istanbul, Sidney, Sao Paolo, Limerick, Sevilla, Lyon. Dan Perjovschi este reprezentat de spații de excepție ale artei contemporane internaționale: Galeria Gregor Podnar din Berlin-Ljubljana, Lombard Freid Projects din New York și Galeria Michel Rein din Paris.

Dan Perjovschi lucrează atât cu imagini, cât și cu text. Comentează status quo-ul social și de politică culturală a unei țări și a lumii întregi, cu umor, subversiune și ironie incisivă. Pentru că Dan Perjovschi a crezut și crede că rolul unui artist în epoca post-comunistă este eminamente politic. Este explicabilă astfel hotărârea lui Dan Perjovschi de a lucra la săptămânalul independent de analiză politică și actualitate culturală '22'. În capacitatea sa de a comisiona artiștii contemporani de

valoare și de bună factură, Dan Perjovschi are mereu disponibilitatea de a face educație artistică în spații mici, necunoscute, în locuri unde nimeni nu merge, dar care pentru Dan Perjovschi contează sentimental și uman.

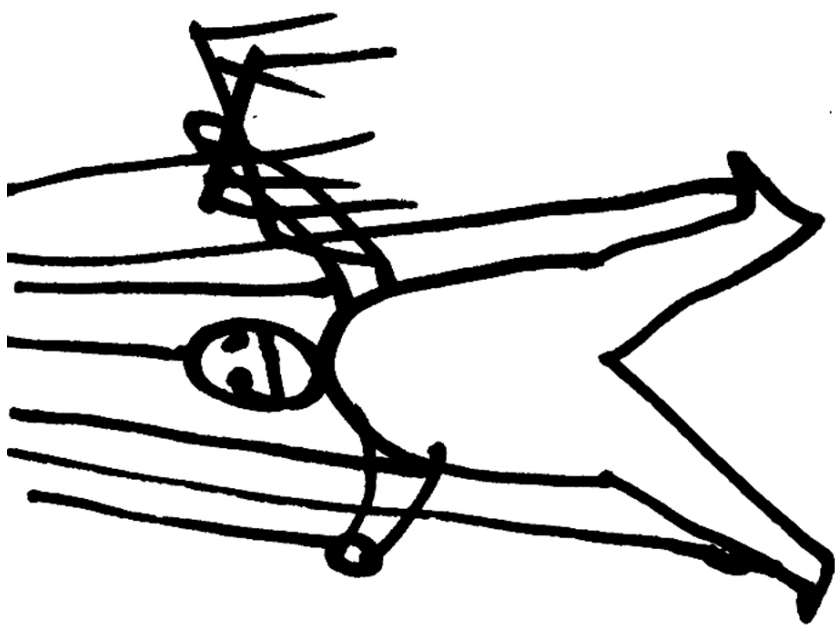
Este considerabil faptul că de la Constantin Brâncuși nimeni nu a mai vorbit despre un artist român atât de mult cum se vorbește despre Dan Perjovschi. Într-un fel, arta românească a trecut de la paradigma Brâncuși la paradigma Perjovschi. Ce înseamnă de fapt paradigma Perjovschi? *Am câștigat libertatea de a face orice, vreau să fac lucruri bune, să le comunic cu pasiune, să găsec soluții, să militez pentru un sistem artistic profesionist și independent*. Dan Perjovschi a ales partea experimentală, a ales să susțină pozițiile artistice și conceptele. Sprijină pozițiile artistice și curatoriale ale unei arte de cercetare.

Pentru platforma de arte vizuale pe care vrea să o impună în contextul Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu, Dan Perjovschi va interveni pe zidul din curtea teatrului, *pentru că e mai muncitoresc, nu e istoric (vechiul Sibiu) și nici cool (noul Sibiu) și pentru că este și nu este în afară*.

Responsabilitatea artistului pe care Dan Perjovschi o induce fiecărei teme și fiecărui loc în care lucrează este deja o decizie de politică culturală. Dan Perjovschi vrea să reformeze sistemul, să dinamiteze reglamentul și își atinge scopul transformând lumea cu luciditate.

Liviana Dan / Anca Mihuleț

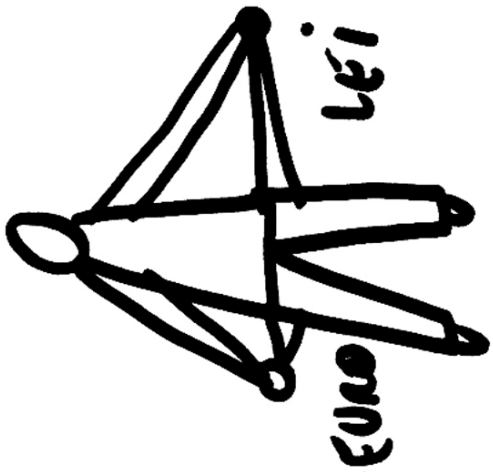
A THINK PUBLIC

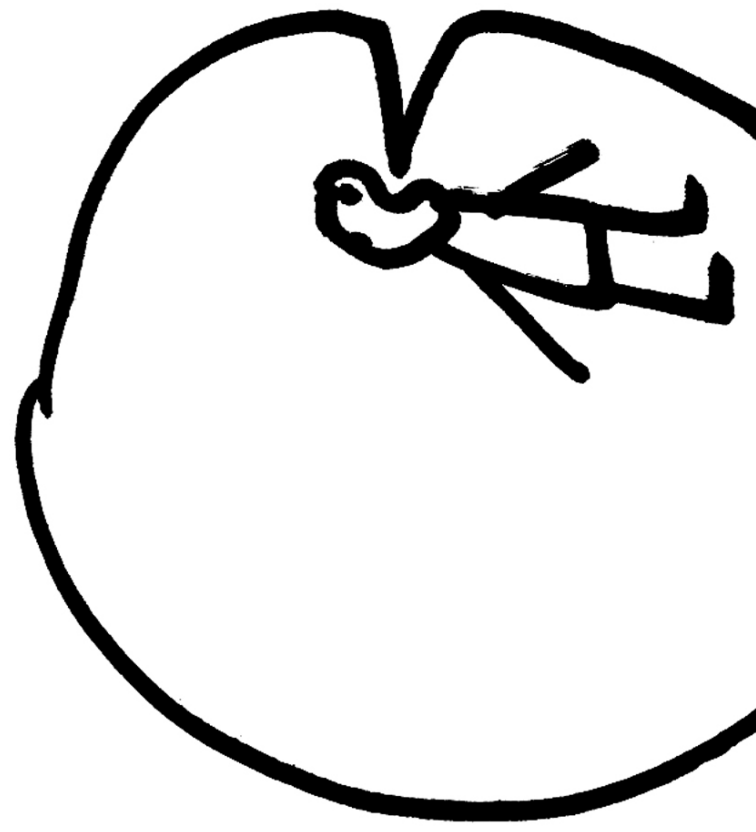
TEZ LA
COTEZ!
BURSA.

public
EXIT

EURO
LEI

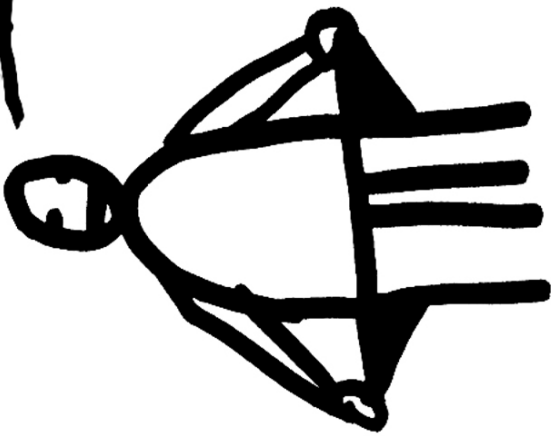

1989

Specially
for FITS
and its
questions

FOOD

CASA

2009

Personajele întrebă, Academia Cațavencu răspunde:

"Mă rog, la dumneavoastră se fac și abonamente?"

(Pampon, *D-ale carnavalului* de Ion Luca Caragiale)

Nu, tataie, nu ținem. Aici e farmacia Sensiblu, nu cimitirul Reînvierea!

"Păi de ce nu lucrează în astea trei zile, dacă tot nu-i concurență?"

(Doamna Smith, *Cântărețea cheală* de Eugen Ionesco)

Pentru că alea trei zile în care se lucrează luna asta pică prost, abia la începutul lunii viitoare.

"Și zi, sînteți român, domnule?"

(Liza, *O soacră*, Ion Luca Caragiale)

Who, me?

"Ce vină am că mintea și-o pierdu?"

(Hermia, *Visul unei nopți de vară* de William Shakespeare)

Nici una. Se mai întîmplă. Așa înnebunesc femeile cîteodată după barbații înalți, care și-au pierdut job-ul, casa, mașina și colecția de discuri pe care i-o arătase la el în garsonieră, în seara romantică în care s-au cunoscut.

"Big Daddy n-a lăsat nici un testament?"

(Margaret, *Pisica pe acoperișul fierbinte* de Tennessee Williams)

A lăsat trei, că a avut de unde: Vechiul Testament, Testamentul încașului și Testamentul unui excentric.

"Ce spuneți de-o fleică de văcuță, cu muștar?"

(Grumio, *Îmblînzirea scorpiei* de William Shakespeare)

Cînd?! Azi?! E de-abia luna mai!

"Păi vezi că sînt și cînic?"

(Gogu, *Proștii sub clar de lună* de Teodor Mazilu)

Văd. Dar asta era valabil la 15%. La 25% pînă și cinismul e absolut terminat.

"Dar unde s-au dus cu toții?"

(Solionii, *Trei surori* de A. P. Cehov)

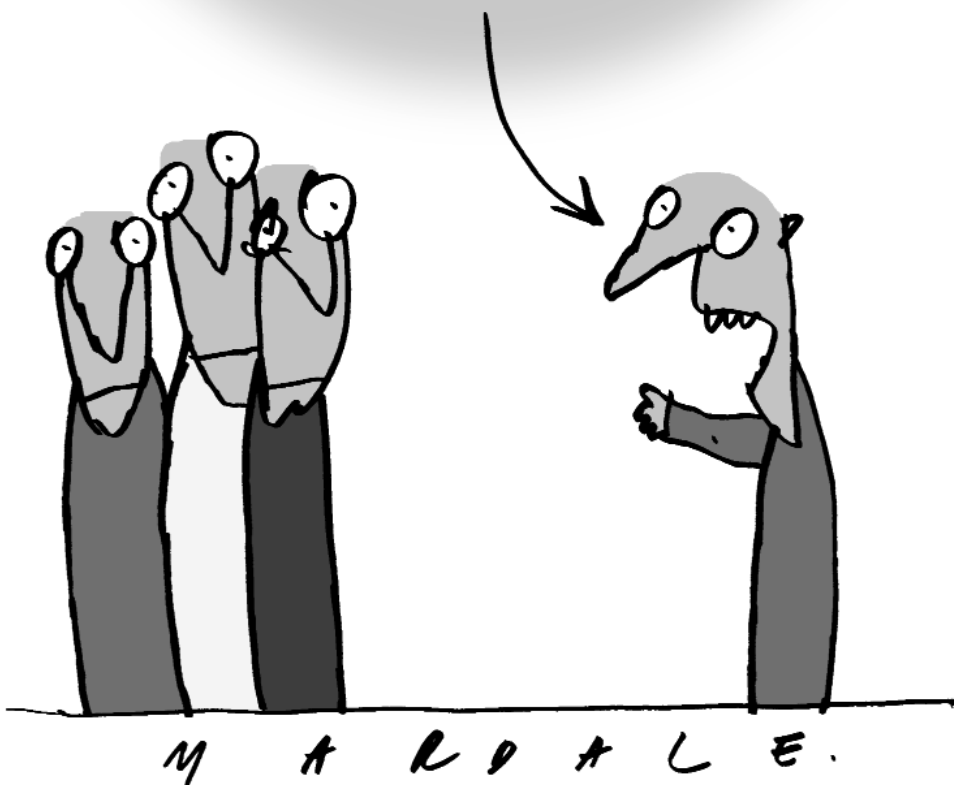
La miting.

"Vrei s-o lovesc, sau s-oucid?"

(Lysander, *Visul unei nopți de vară* de William Shakespeare)

Tot ce știi e că vreau să se facă dreptate. Dar parcă nu se cade să dai picioare-n gură unei țări căzute la pămînt.

ATI VĂZUȚI CĂ DACA
'ATI STAT FRUMOS
LA COADĂ, A AJUNS
CRIZA LA TOATĂ
LUMEA?

Teatrul evenimentelor

Devine din ce în ce mai clar că măsurile de austeritate anunțate de guvern vor afecta serios și activitatea teatrală din România. O serie de companii de prestigiu vor anunța, sîntem siguri, propriile lor re-bugetări în regim de maximă austeritate. Ne așteptăm la reduceri drastice. Astfel, piesele din repertoriu vor putea fi cu o pătrime mai scurte, conform normelor în vigoare, dar fără a se tăia din text, ca să nu intre regizorii în grevă. Actorii vor fi deci siliți să se miște mai repede pe scenă și să rostească replicile pe fast forward, ca să încapă toate. Spectatorilor cu probleme de concentrare li se vor pune la dispoziție mp3 playere la care vor putea asculta replicile la turație normală. Vor putea pleca cu ele acasă, ca să prindă actul final în mijloacele de transport în comun, contribuind astfel decisiv la popularizarea conceptului de teatru în stradă.

România s-a calificat în finala Eurovision. Teoretic, nu e rău. Practic, după ce a cîntat alături de Florin Salam, la Sala Polivalentă, Paula Selling a susținut un concert la Teatrul Național din București. Dacă face Paula o figură frumoasă în finala de la Oslo? Te pomenești că se ambiționează Salam și vrea să dea și el lovitura, măcar la Bulandra sau la Nottara! Și să vedem atunci ce director de teatru va rezista tenta-

ției de a asigura bugetul de salarii pe 2010-2012 din cărămida de aur cu care va veni Salam să închirieze sala.

Joi seara, ministrul Culturii și Patrimoniului Național, Hunor Kelemen, a opinat, în cadrul unei conferințe de presă, că Bucureștiul este cel mai desfigurată oraș din România. Iată de ce ne face atîta plăcere să fim aici, la Sibiu, un frumos oraș cosmetizat în 2007, al cărui principal defect e că nu organizează și o amplă manifestare culturală cu imobile de 400 de metri pătrați, extrem de ieftine. Urmată imediat de un festival cu niște locuri de muncă valabile și în luna septembrie, pe vremea asta.

Vești bune!

Balász Attila, directorul teatrului din Timișoara, a declarat, într-un interviu acordat revistei de cultură teatrală Yorick: "Mă simt acasă și în România, și în Ungaria". Iată, deci, că se poate, mai ales pentru cineva care stă cumva la mijloc, la Timișoara. Genială idee! Acum știm cum am putea să ne împlinim visul, acela de a ne simți acasă și în România, și în Spania: ne mutăm în Germania!

Yoricki e Poveri